

Memòries d'una calculadora

Sóc la CASIO fx-82sx FRACTION amb el número de sèrie 835152. Després d'una llarga vida treballant durament estic abandonada dins el calaix de l'escriptori d'en July.

En el procés de la meva fabricació em van anar incorporant peces fins arribar a ser la calculadora més innovadora del moment. Era de color gris amb una tapa brillant. Les tecles eren mol suaus i de diferents colors: tons de grisos, vermelles..., la meva pantalla era nítida i reflectia com un mirall.

Dins el control de qualitat de la producció vaig ser una de les escollides aleatòriament per ser inspeccionada i revisada. Em van prémer el botó d'encesa i vaig notar com s'activava tot el meu sistema. Els tècnics van començar a fer operacions cada cop amb un grau de dificultat superior. Van començar amb una operació de suma: $2+2$ i vaig donar com a resultat 4, l'última operació que em van fer va ser $\ln((4+2)^2 \times \frac{7}{8})$ i vaig donar el 3.449987546 com a resultat. El resultat de la prova va ser apta i em van incorporar de nou a la cadena de producció per ser venuda al mercat.

L'última cosa que recordo de la fàbrica és que m'estaven posant dins una caixa molt estreta junt amb un petit llibret que posava instruccions d'ús, i un material per protegir-me dels cops. En aquesta situació tan incòmoda hi vaig estar poc temps ja que em vaig trobar a les mans d'una senyora i que em col·locava darrere uns vidres, de cares al carrer, junt amb altres aparells electrònics. Veia que la gent em mirava sorpresa a través d'aquells vidres. Alguns d'ells entraven i assenyalant-me deien que en volien una d'igual. Vaig anar veient com les meves companyes

se n'anaven i jo m'estava preguntant si em passaria la resta de la meua vida darrere aquells vidres.

Era un dia com un altre quan va entrar un nen i va dir la frase habitual: jo en vull una com aquesta!!! Aquell dia però la dependenta li va dir que s'havien esgotat les existències i que només li quedava la de l'aparador. El nen però en necessitava una per l'examen que tenia l'endemà i em van vendre per uns miserables 6€. Així doncs, aquell dia em va canviar radicalment la vida.

Em va posar directament a la seva bossa d'escola i en arribar a la meua nova casa em va ensenyar als seus pares. Em va situar al costat de la llibreta de mates i em va començar a prémer tecles per veure el meu funcionament. Quan va aconseguir saber com funcionava em va fer una multitud d'operacions per estudiar l'examen de l'endemà.

Quan em va tornar a engegar em vaig trobar dins una aula amb molts nens i nenes i cadascú tenia la seva pròpia calculadora. Allà vaig tornar a veure amigues de la fàbrica i d'altres models més vells. Aquell dia sí que em va esgotar ja que no va parar de teclejar durant una hora seguida. Les operacions però eren senzilles: $3+3=6$, $7 \times 5=35$, $8-7+4=5$, $134+100=234$, $54/3=18$

Després d'aquest examen van començar les vacances de Nadal i a part d'un parell de dies que em va fer calcular tota una sèrie d'operacions vaig poder descansar. Va ser llavors que el meu aspecte va començar a canviar ja que em va enganxar un adhesiu. Al principi no se'm va posar bé però de tornada a la classe amb la resta de companyes em vaig adonar que em diferenciava d'elles i em vaig sentir especial.

Van anar passant els cursos i la meva aparença va canviar radicalment. La meva tapa va quedar coberta d'adhesius, els números de les tecles es van anar descolorint, tota jo estava coberta de ratllades i guixades de bolígraf, corrector.... A més, les operacions que em feien calcular cada cop eren més complicades: $\sin 44$, $\arctg 80$, $5 \cdot 10^5 / \log_{10} 30$, $e^{\ln 3}$,....

El dia que vaig tenir un gran disgust va ser quan em vaig adonar que una de les meves amigues de la fàbrica va ser substituïda per una CASIO fx-6300G GRAPHIC SCIENTIFIC. Les baixes van anar augmentant fins que em vaig quedar tota sola com a representació de l'antiga generació.

No entenia el motiu perquè feia més de dues setmanes que no em portava a classe fins que vaig descobrir que jo també havia estat substituïda. L'altra també era una d'aquestes "pijas" que tenia la pantalla més gran i podia fer gràfiques i càlculs estadístics.

Al principi en July de tant en tant em connectava per fer càlculs simples. Però les meves piles es van anar gastant i de vegades no li podia respondre ja que em costava mantenir els resultats a la pantalla. Va ser en una d'aquestes hores baixes que es va enfadar molt i d'una rebotida em va deixar dins el calaix de l'escriptori. Fins i tot es va oblidar d'apagar-me.

Des d'aquell moment visc en aquesta situació moribunda deixant consumir la poca bateria que em queda amb l'esperança que en July algun dia amb necessiti ni que sigui per fer un càlcul senzill i em posi piles noves. I així poder continuar calculant.